

Pregària davant del Sagrament de l'Amor, després de la Missa del Sant Sopar del Senyor.

Ens posem en actitud de pregària i, tot entrant dins nostre, demanem la gràcia del Sant Esperit, que ens ajudi a pregar. Ens hi poden ajudar les paraules del Senyor en la Pregària sacerdotal. Jesús mateix, abans de sortir de Jerusalem per la porta de Sió, va pregar per nosaltres: per tots els qui creuríem en Ell a través del temps, perquè ens mantinguem en l'amor del Pare i siguem santificats en la Veritat, que és Ell mateix. Contemplant i adorant el Sagrament de l'Amor ens cal veure les mans del Senyor que es dona a si mateix com a nodriment. Cal veure darrere el Pa de l'Eucaristia el Cos elevat de Crist a la creu que ens diu: *Això és el meu cos entregat per vosaltres*. Més encara: Ens cal veure el Pare que es dona en el Fill en l'Amor de l'Esperit Sant.

De la pregària sacerdotal del Crist (Jo 17,10-11. 21.23)

Jo prego per ells; no prego pel món, sinó pels qui tu m'has donat, perquè són teus. Tot allò que és meu és teu, i allò que és teu és meu. En ells s'ha manifestat la meva glòria. Jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom. No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la teva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi.

Suggeriments per a la pregària

Evoquem el moment present de la nostra vida i donem-la al Senyor. Presentem-nos davant del Senyor amb humilitat: «Aquí tens la meua vida tal com és davant vostre, Senyor [...], amb tot el que estimo, també amb tot el que m'és motiu de goig i de sofriment». Fem memòria del que hem viscut i del que vivim. Del temps de confinament, de la preocupació pels nostres, per la por i la inquietud sembrada per la pandèmia. Donem gràcies al Senyor Jesús perquè ha ens ha mantingut encès el do de la fe. Donem gràcies per la intercessió de la Mare de Déu. Agraïm al Senyor la seva presència amorosa que ens ha acompanyat. Agraïm-li les persones que ens estimen. Al Senyor, li hem de dir tot. No hi ha secrets entre el cor de Jesús i el nostre. Deixem que Ell ens parli. Si no ens diu res, el seu silenci és també paraula. Una Paraula d'amor. Ell sempre ens diu: «T'estimo. Potser no pots canviar, però et perdono sempre».

Que l'Esperit Sant sigui el nostre descans

Tot plegat, hem fet i fem experiència de cansament. És un temps interminable, de fragilitat i por, que ens fa participants de l'agonia del Senyor a Getsemaní. Silenci, solitud, abandó a les mans del Pare. Tot el que vivim provoca un cansament. Oferim-lo al Senyor i trobem el descans en Crist. Entrem en el descans de Déu. L'Esperit Sant és descans del cor. Reposem en el seu amor. Llegim un fragment de l'homília del Sr. Arquebisbe en la Missa Crismal de dilluns passat: «Sentim el pes del treball i, a voltes, succeeix que, quan el sentim més fort sobre les nostres espatlles, ens pot venir la temptació

de descansar de qualsevol manera, com si el descans no fos una cosa de Déu. Procurem no caure en aquesta temptació. El nostre cansament és preciós als ulls de Jesús, que ens acull, ens consola i ens posa de nou dempeus. Ell ens diu: “Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar” (Mt 11,28). Quan cansats i afeixugats, a voltes més psicològicament que físicament, i postrats en adoració, diem: “Per avui, ja n'hi ha prou, Senyor!”, i ens rendim davant del Pare del cel, aleshores comencem a intuir i a percebre que no ens enfonsem del tot, sinó que comencem a renovar-nos per dins. Sabem que aquells que hem ungit amb l'oli de l'alegria i de l'esperança al poble sant de Déu, també, abans, el Senyor els ha ungit a ells, i els ungeix encara cada dia. Com diu el profeta Isaïes, el Senyor els hi “posa una diadema en lloc de cendra, [...] perfums de festa en lloc de penes, vestits de triomf en lloc del desconsol” (Is 61,3). La paraula de l'Apocalipsi ens indica la causa d'aquest cansament. És quan l'àngel, dirigint-se a l'Església d'Efes, li diu: “Conec les teves obres, el teu esforç i la teva constància [...], i no has defallit quan has hagut de sofrir pel fet de portar el meu nom. Però tinc contra tu que has oblidat el teu primer amor” (2,2-4). Oblidar el primer amor [...]. No caiguem en aquesta temptació! No oblidem mai el nostre primer amor. Adoneu-vos com només l'amor veritable pot descansar veritablement. Perquè el que no s'estima, cansa i, a la llarga, cansa malament».

Intercessions

Pel món sencer, que no abandoni a Déu. Pels malalts aïllats als hospitals, per aquells que en tenen cura. Pels ancians i pels qui es troben sols. Pels pares i mares de família sense recursos i sense treball. Pels qui pateixen les malalties de l'ànima: la tristesa existencial, la depressió, el no poder més en la seva vida, pels joves sense treball, pels qui ploren la mort dels qui estimaven i porten dol al cor. Per la humanitat anònima sofrent, pels emigrants i famolencs.

Per l'Església, pel Papa Francesc, per la nostra arxidiòcesi, pel nostre bisbe Joan, pels preveres, pel mossèn de la nostra parròquia. Demanem humilment al Senyor el do de les vocacions sacerdotals. Pels religiosos i religioses. Per la nostra parròquia i tots els qui l'estimem i la servim.

Per les nostres famílies, pels ancians, pels fills, pels nets. Demanem al Senyor per un mateix. Que a tots ens concedeixi el seu amor.

Pare nostre, l'Ave Maria i l'oració de sant Ignasi

Ànima de Crist, santifiqueu-me. Cos de Crist, salveu-me. Sang de Crist, embriagueu-me. Aigua del costat de Crist, renteu-me. Passió de Crist, conforteu-me. O bon Jesús, oiïu-me! Dins les vostres ferides, amagueu-me. No permeteu que em separi de Vós. De l'enemic maligne, defenseu-me. A l'hora de la mort, crideu-me. I feu-me anar a Vós perquè amb els vostres sants us alabi pels segles dels segles. Amén.